

Palička – pomocníčka

Vracal sa ježko domov. Na ceste ho dobehol zajac a šli vedno. Dvom cesta rýchlejšie ubehne. Domov majú ďaleko – idú a zhovárajú sa. A na ceste ležala palica.

Zajac bol taký zrozprávaný, že ju nezbadal, potkol sa a len – len že nespadol.

„Abyže t’a !...” nahneval sa zajac, kopol do paličky a palička odletela.

Jež palicu zdvihol, prehodil si ju cez plece a rozbehol sa za zajacom.

Zbadal zajac ježovi palicu a čuduje sa :

„Načo ti je tá palica ? Akýže z nej osoh ?”

„To nie je obyčajná palička,” vysveľoval ježko. **„To je palička pomocníčka.”**
Zajac sa iba zasmial.

Kráčali ďalej a prišli k potoku. Zajac jedným skokom preskočil potok a zakričal už z druhého brehu :

„Ej ty ježo ježatý, nože zahod’ tú palicu, iba ti zavadzia !”

Ježko nepovedal nič, odstúpil trocha nazad, rozbehol sa, v behu zapichol palicu do stredu potoka, ani strela preletel na druhý breh a nečakane sa ocitol vedľa zajaca.

Zajac od údivu ústa otvoril :

„Vieš ty ale skákať.”

„Veru neviem,” povedal ježko, **„to palička – pomocníčka, cez všetko skákaločka mi pomohla.”**

Šli ďalej a prišli k močiaru. Skáče zajac z kopčeka na kopček. A ježko kráča za ním, palicou si cestu overuje.

„Ej ježo ježatý, čo sa vlečieš tak pomaly ? A to všetko tá palica...”

Nestačil zajac dohovoriť, pošmykol sa z kopčeka a až po uši sa prepadol do močiara. Veru málo chýbalo, aby sa neutopil. Skočil ježko na kopček, bližšie k zajacovi a kričí :

„Chyt’ sa za palicu ! Ale mocnejšie !” Chytil sa zajac za palicu. Ježko ťahal zo všetkých síl a svojho priateľa z močiara vytiahol. Keď už boli na brehu, hovorí zajac ježovi :

„Ďakujem ti ježko, že si ma zachránil.”

„Kdeže, to palička – pomocníčka ti v nešťastí pomohla.”

Pobrali sa ďalej a na okraji veľkého tmavého lesa uvideli na zemi vtáčatko. Vypadlo z hniezda a žalostne pišťalo. Rodičia krúžili nad ním a nevedeli, čo si počať.

„Pomóc, pomóc !“ čvrikali. **„Hniezdo je vysoko, vari ta dočiahneš ?“** A ani jež, ani zajac sa škriabať po stromoch nevedia. Ale pomôcť treba.

Myslel ježko, myslel a vymyslel.

„Staň si tvárou k stromu !“ zavelil zajacovi.

Zajac si stal tvárou k stromu. Ježko posadil vtáča na koniec palice, stal si s ňou zajacovi na chrbát, zdvihol palicu, ako len vládla, a dočiahol skoro až k hniezdu. Vtáča ešte raz zapišťalo a skočilo rovno do hniezda. Mali ste vidieť, ako sa tešili jeho otecko a mamička ! Krúžia nad zajacom a ježkom, čvrikajú :

„Ďakujeme ďakujeme, ďakujeme !“

Hovorí zajac ježovi :

„Si chlapík, ježko ! Dobre si to vyhútal !“

„Ale kdeže ! To palička – pomocníčka, nahor zdvíhaločka.“

Prišli do lesa. Čím ďalej idú, tým je les hustejší a tmavší. Zajac dostal strach. A ježko nedá na seba nič znať, kráča vpredu, palicou vetvičky rozhrňa. A to spoza stromu vyskočil vlk, zastal im cestu a zavrčal :

„Stojte !“ Zajac s ježom zastali.

Vlk sa oblizol, cvakol zubami a povedal :

„Teba, jež sa nedotknem, si pichľavý, ale teba, ušiak, zjem s chvostom aj s ušami.“

Zatriasol sa zajko od strachu, zbelel ani v zime a bežať nemôže : akoby mu nohy k zemi prirástli. Zatvoril oči a čakal, že ho vlk už – už zje.

Iba ježko nestratil duchapritomnosť. Zahnal sa palicou a zo všetkých síl udrel vlka po chrbte. Zavyl vlk od bolesti, podskočil a hybaj vnohy...

Len sa za ním tak zaprášilo.

„Ďakujem ti ježko, že si ma aj pred vlkom zachránil !“

„To palička – pomocníčka ťa pred nepriateľom uchránila,“ odpovedal ježko.

Šli ďalej. Prešli les a vyšli na cestu. A cesta je namáhavá, stúpa do vrchu. Ježko vpredu cupká, o palicu sa opiera, a chudák zajac zaostáva, ledva sa vlečie.

Domov má už celkom blízko, a ďalej ísť nevládze.

„To nič," povedal ježko, **„chyt' sa za moju paličku."** Chytil sa zajac za palicu a ježko ho ťahal za sebou. Hneď sa zajacovi ľahšie išlo.

„Div – divúci" hovorí ježovi, **„tvoja palička – pomocníčka mi aj tentoraz pomohla."**

Tak doviedol ježko zajaca domov. A tam ho už dávno očakávala zajačica s deťmi. Tešia sa zo stretnutia a zajac hovorí ježovi :

„Keby nie tvojej čarovnej paličky – pomocníčky, nevidel by som rodný dom."

Usmial sa ježko a hovorí :

„Vezmi si, zajko, tú paličku odo mňa na pamiatku, možno sa ti ešte zíde."

Zajac prišiel do rozpakov :

„A ty sa ako zaobídeš bez čarodejnej paličky – pomocníčky?"

„To nič," odpovedal ježko, **„paličku vždy nájdem a pomocníčku,"** a poklopal sa po čele, **„pomocníčku mám tu."** Tu zajac všetko pochopil :

„Dobre si to povedal. Dôležitá nie je palica, ale rozumná hlava a dobré srdce."